

# РЕШЕНИЕ

№ 1519

гр. София, 11.03.2014 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,**  
в публично заседание на 12.02.2014 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова**

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11106** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е по жалба на Т. Ц. Ц. от [населено място] срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация обективиран в решение на КРС № 811/30.10.2013г. Претендира се незаконосъобразност на обжалваното решение, като според жалбоподателя в демократично общество правото на достъп до обществена информация е принцип, а неговото ограничаване е изключение от принципа, което било изведено и в Решение № 7/04.06.1996г на КС на РБългария по к.д. № 1/1996г. Твърди се, че според международните стандарти, правото на достъп до обществена информация може да бъде ограничено само с цел защита на други права или интереси, при спазване на принципите на пропорционалност и необходимост в демократичното общество. Цитират се определени области, като национална сигурност, търговска тайна, лични данни и пр., единствено в които хипотези можело да се ограничи правото на достъп до поисканата информация. Твърди се, че КРС не била мотивирала отказа с нито една от тези хипотези. Критикува се извода на КРС, че чрез исканата информация не е възможно да се постигнат твърдяните цели, свързани с борба с корупцията и злоупотреба с власт. Прави се искане за отмяна на оспорвания акт и постановяване на решение, с което да се задължи КРС да предостави исканата информация, за която се твърди, че се притежава от КРС, тъй като е създадена от нея.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Т.. Поддържа

жалбата, като претендират разноски по делото.

Ответникът по жалбата, КРС чрез председателя на КРС се представлява от юрк. Р.. Последната оспорва жалбата. Представя писмено становище, в което подробно аргументира неоснователността на жалбата и законосъобразността на обжалваното решение на КРС.

СГП, редовно уведомена за производството по делото, не изпраща представител и не взема участие в процеса.

АССГ в настоящия съдебен състав, при извършена служебна проверка за допустимост на жалбата приема следното: Предмет на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав е решение № 811/30.10.2013г на КРС, с което на основание чл. 28 ал. 1, чл 29 ал. 1, чл. 31 ал. 1,2,3 и чл. 37 ал. 1 т.2 от ЗДОИ КРС отказва на Т. Ц. Ц. достъп до обществена информация по заявление вх. № 94 – 00 – 368/24.09.2013г и писмо вх. № 94 – 00 – 368/03.10.2013г. Съгласно разпоредбата на чл. 40 ал.1 от ЗДОИ, решенията за предоставяне на достъп до обществена информация или за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се обжалват пред административните съдилища или пред Върховния административен съд в зависимост от органа, който е издал акта, по реда на Административнопроцесуалния кодекс. На АССГ е известна противоречивата практика на ВАС относно подсъдността на този вид дела. Една част от съдебните състави приемат, че тъй като КРС е специализиран независим орган и според ЗЕС, решенията на този орган подлежат на обжалване пред ВАС, то и процесното решение за отказ да се предостави достъп до обществена информация подлежи на обжалване пред ВАС. Друга част от съдебните състави на ВАС приемат, че в случая не се касае за решение на КРС в рамките на решенията по ЗЕС като независим специализиран орган, а се касае за решение по ЗДОИ, по който закон няма специална родова подсъдност на ВАС, поради което и делото следва да се гледа пред АССГ. Настоящата жалба е адресирана до АССГ. Според състава на същия съд, последният е родово компетентен да се произнесе по жалбата предвид характера на искането по ЗДОИ, който специален закон не съдържа норми за изключителна родова подсъдност на ВАС, като делата по този закон се разглеждат по общия ред на АПК, поради което и АССГ не е изпратил делото по подсъдност на ВАС, въпреки изричното възражение в тази насока от страна на ответника. Оспорваното решение е от 30.10.2013г. На л. 9 по делото е представено копие от писмо, съгласно текста на което, на г-н Ц. се изпраща копие от решението, като писмото е с изх. № от 31.10.2013г. На л. 36 по делото е представено копие от обратна разписка, видно от която същото писмо е получено от Ц. на 01.11.2013г. Жалбата срещу решението е с дата 06.11.2013г, поради което и съдът приема, че оспорването е в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав. Ц. е заявител пред КРС, на когото е отказан достъп до поисканата информация с процесното решение, поради което и същият има правен интерес да го оспорва.

След анализ на събраните по преписката доказателства, АССГ приема следното от фактическа и правна страна:

Със заявление от 23.09.2013г, входирано в КРС на 24.09.2013г с вх. № 94 – 00 – 368 Т. Ц. е поискал от КРС да му предостави „всички данни /не само обобщените в годишен отчет на КРС/ и протоколи, които не са класифицирани, за периода от 01.01.2010г до 31.01.2013г, които са създадени по време на изпълнението на законовите задължения на КРС, а именно: Контролиране на спазването на разрешенията на мобилните предприятия, осъществявани чрез проверка на условията на разрешенията и измерване на покритието и качеството в определени райони планово и /или подадена жалба/сигнал на крайни потребители и организации. В заявлението е посочена формата , в която следва да се предостави информацията, като съдържа и данни за лицето, което я иска. Заявлението е на л. 6 по делото.

С писмо от 01.10.2013г КРС /писмото е подписано от председател на КРС/ от страна на ответника е заявено, че искането е прекалено общо, като се посочва на заявителя да конкретизира кои мобилни предприятия визира и какви точно данни иска да му бъдат представени. Писмото е на л. 8 по делото и е изпратено на заявителя на основание чл. 29 ал.1 от ЗДОИ. Съгласно последната правна норма, в случай, че не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация.

Разпоредбата на чл. 25 ал.1 от ЗДОИ регламентира съдържанието на заявлението за достъп до обществена информация. Съгласно същата, заявлението следва да съдържа: 1. трите имена, съответно наименованието и седалището на заявителя; 2. описание на исканата информация; 3. предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация; 4. адреса за кореспонденция със заявителя. При извършена служебна проверка, съдът констатира, че процесното заявление съдържа като цяло реквизитите по чл. 25 ал.1 от ЗДОИ. Съдът споделя констатацията на ответника в насока, че искането за предоставяне на достъп до обществена информация е заявено обаче твърде общо, поради което и заявителят е уведомен да конкретизира същото. Искането е формулирано като искане за предоставяне на данни, като данни по смисъла на този закон това е информация създадена по време на работата на комисията за определен период, която работа е свързана със задължението ѝ да контролира спазване на разрешенията на мобилните предприятия, без последните да са конкретизирани.

С писмо от 03.10.2013г заявителят посочва, че конкретизира искането , като единствено конкретизира това, че става въпрос за всички мобилни оператори, без обаче да уточнява вида на исканите данни. Уточнението на л. 7 по делото съдържа препис на заявлението, като т.нар. уточнение представлява елементарно посочване на брой документи, като се заявява, че се иска предоставяне на пълния брой. Доколкото се посочват данни за всички оператори, съдът може да приеме, че има някакво конкретизиране на заявлението, което обаче в частта относно исканите данни остава прекалено общо. Съгласно разпоредбата на чл. 29 ал.2 от ЗДОИ, ако заявлението не бъде уточнено от заявителя в дадения му 30 дневен срок , като не се уточни предмета на исканата информация , заявлението се оставя без разглеждане. В случая е наличие частично уточнение по отношение на операторите, като КРС е приела, че информацията касае операторите [фирма], [фирма] и [фирма], поради което с

писма от 11.10.2013г е отправила питане до тези лица дали дават изричното си писмено съгласие за предоставяне на поисканата информация.

В действителност съгласно разпоредбата на чл. 31 ал. 2 от ЗДОИ, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице, е необходимо неговото съгласие относно предоставянето на същата на трети лица. Доколкото изрично в писмо –уточнение от 03.10.2013г заявителят е посочил, че информацията касае всички мобилни оператори, съдът не може да приеме възражението на жалбоподателя, че в случая не се касае за информация, която се отнася до същите. В случаите по чл. 31 ал.2 от ЗДОИ органът е длъжен да поиска съгласието на третото лице. От получените в КРС писма – л. 19, л. 23 и л. 27 по делото е видно, че [фирма], [фирма] и [фирма] не дават съгласие за предоставяне на достъп до поисканата информация. Същите излагат аргументи касаещи и твърде общото заявление на искането, като заявяват, че част от информацията е свързана и с начина на координиране на ползването на радиочестотния спектър при наличие на смущения и проблеми между КРС, предприятията и други държавни ведомства и служби като Д., НСО и Н..

На свое заседание на 30.10.2013г КРС взема единодушно решение за отказ да се предостави достъп до обществена информация на Т. Ц. , като решението е обективизирано в Протокол № 58 от заседание на КРС на 30.10.2013г.

Препис от решението, подписано от председателя на КРС е изпратено на заявителя с препоръчано писмо с обратна разписка. Съгласно текста на решението, с него се отказва достъп до поисканата със заявлението информация на основание чл. 37 ал.1 т.2 от ЗДОИ. Според мотивите на решението, искането за достъп до информация е твърде общо по отношение на предмета на исканата информация. Доколкото има уточнение относно кръга на засегнатите оператори, от тях на основание чл. 31 от ЗДОИ е поискано съгласие за предоставяне на достъпа, като същите са отказали с нарочни волеизявления в писмена форма. КРС е разсъждавала в насока дали в случая е налице надделяващ обществен интерес, като е приела, че такъв липсва, тъй като не е налице състава на пар. 1 т.6 от ДР на ЗДОИ.

При извършена служебна проверка относно издаване на обжалваното решение от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия, съдът констатира следното:

КРС е задължено лице по чл. 3 от ЗДОИ. Процесното решение, издадено на основание чл. 37 от ЗДОИ е валиден административен акт, постановен от компетентен орган, във валидна писмена форма , съдържащ формално от външна страна фактически и правни основания за издаването му. Решението е акт на колективен орган като съдържа и нарочно посочените реквизити по чл. 38 от ЗДОИ, задължителни при постановяване на отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

По отношение на процедурата по издаване на оспорвания акт, съдът не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на оспорвания акт.Погоре съдът проследи същата, като въз основа на установеното, единствено може да направи следното уточнение: Чл. 29 ал.2 от ЗДОИ дава

правомощие на задължените лица по този закон, в случай , че информацията е заявена твърде общо и в дадения срок, заявителят не конкретизира същата, да прекратят производството по заявлението на основание чл. 29 ал.2 от ЗДОИ. В случая заявлението е конкретизирано частично, като са посочени операторите, по отношение на които се иска информация, но е останал недостатъчно конкретизиран предмета на исканата информация. Конкретизирането на заявлението в тази насока се свежда до елементарното изписване на числа – брой документи, като става ясно, че се иска пълен брой. Съдът обаче установява, че заявителят не конкретизира искането, така както изисква закона в частта относно предмета на исканата информация , а както той се изразява „перифразира искането в математическа конкретика за хора без математическо образование”. Според съда в настоящия съдебен състав, подобно конкретизиране на искането чрез препис на изложението в заявлението и изписване на т.нар. математическа конкретика означава липса на конкретизиране на искането, което дава основание на органа да прекрати производството пред себе си. Последният, въпреки общо заявеното искане, е положил усилия да реши спора по същество, явно приемайки, че заявлението е частично конкретизирано, както и във връзка с първоначалната формулировка на искането. Предвид горното, съдът приема, че решението на КРС не следва да се третира като недопустимо постановено при нередовно заявление, като спорът се поставя по същество както следва:

На първо място със заявлението се иска предоставяне на всички данни и протоколи за посочен период , които са създадени от КРС по време на изпълнение на нейни законови задължения във връзка с контрол върху спазване на разрешенията на мобилните предприятия и измерване на покритието и качеството на определени райони планоно и /или при подадена жалба/сигнал на крайни потребители и организациите определен период от време, посочен в заявлението. Общото заявяване на претенцията в действителност не дава възможност да се направят конкретни изводи за вида на исканата информация. В тази насока съдът приема мотивите на ответника във връзка и с възраженията на доставчиците, че общото заявяване на претенцията не дава възможност да се прецени основателността на искането: същата информация /обобщена като данни/ би могла да засяга проблеми при ползване на предоставения ресурс във връзка с начина на координиране на радиочестотния спектър при наличие на проблеми и смущения, свързани с разпределението и във връзка с ведомства и структури като НСО, Н. , МВР , МО, и Д.. В действителност чл. 37 ал.2 от ЗДОИ дава правомощие /право и задължение/ на органа да предостави поисканата информация в такъв обхват, че да се даде достъп само до онази част, достъпът до която не е ограничен. В тази насока обаче съдът приема, че органът не следва да прави предположения каква част от информацията покрива искането на заявителя, като същият следва да представи пред органите по чл. 3 от ЗДОИ заявление съгласно изискването на закона, което да съдържа конкретно формулирано искане, като се посочат и целите за ползване на информацията при условие, че се претендира надделяващ обществен интерес. Едва в жалбата си срещу решението на КРС заявителят твърди наличието на такъв интерес. Служебно КРС е поставила на обсъждане и този въпрос. Съгласно чл. 37 ал.1 т.2 от ЗДОИ, такава може да се предостави дори и да засяга интересите на трети лица и без тяхно съгласие , ако е налице надделяващ обществен интерес. П.. 1 т.6 от ДР на ЗДОИ дава легална дефиниция на това понятие. Съгласно текста на същата норма, "надделяващ

обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. На първо място съдът констатира, че самият заявител не е претендирал наличие на такъв интерес в подаденото от него заявление, нито е посочил цели за предоставяне на информацията, от които да се изведе, че се претендира наличие на такъв интерес. На следващо място, в действителност в случая се касае до обществена информация, доколкото КРС при осъществяване на своята дейност по контрол съставя нарочни протоколи, в които отразява констатациите по проверките, дава предписания, налага наказания във връзка с неизпълнение на задължения на отговорни и отчетни лица пред същата. Съставените пред КРС актове в тази насока обаче са многобройни и в различни аспекти, като отново липсата на конкретизация на заявлението относно предмета и целите на информацията не дава възможност да се направи извод за наличие на надделяващ обществен интерес.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че жалбата на Ц. е неоснователна. Предвид направеното възражение от същия за принципа на достъп до информация във всяко демокративно общество, съдът заявява следното: Отпочването на едно административно производство като настоящото е по заявление на заявителя. Не случайно ЗДОИ въвежда задължителни реквизити на заявлението за достъп до обществена информация. От една страна, задължение на органа по чл. 3 от ЗДОИ е да предоставя намиращата се у него обществена информация на заявителите, от друга страна обаче заявлението следва да бъде достатъчно конкретно и ясно, така че с него да се очертава обхвата на исканата информация като предмет и субекти, които се засягат. Наличието на общо заявена претенция, формулирана по начин „всички данни.... създадени по време на изпълнение на законовите задължения на органа....” не дават обективна възможност на органа да направи реална преценка относно обхвата на искането. Данни могат да се съдържат във всякакъв вид писма, договори, уведомления и прочие до широк кръг лица във връзка с изпълнение на задължения на органа за определен период от време по определен закон. Целта на ЗДОИ не е на заявителите да се предоставя достъп до всички книжа на даден орган във връзка с работата на същия. Последното в действителност излиза извън принципа за пропорционалност и необходимост в демокративното общество. В случая не става въпрос за ограничаване на достъп до информация създадена от органа, а за липса на конкретизирано искане, по което органът да направи обоснован извод относно основателността на искането. Правните последици обаче за заявителя и в двете хипотези са идентични, поради което съдът приема, че като е отказала достъп съобразно така формулираното искане, КРС е постановила валиден и законосъобразен административен акт, който следва да бъде потвърден, а жалбата срещу него отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

#### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Т. Ц. Ц. от [населено място] срещу отказ за предоставяне на

достъп до обществена информация обективиран в решение на КРС № 811/30.10.2013г.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решенето да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: .....